

ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ "ΑΡΓΩΣ"

Μὲ τὴν "ΑΡΓΩ" σας γιὰ ταξίδια πάλι
μὲ προσκαλεῖτε, ὦ νέοι μου, μακρινά.
Ὡρες σᾶς ἀγναντεύω ἀπ τὸ ἀκρογιάλι
ἐτοιμοὺς πιά ν' ἀπλώνετε πανιά.

Πῶς μὲ χτυπᾷ τῆς θάλασσας ἡ ἀρμύρα,
πῶς μὲ μεθάει ἡ αὔρα ἡ μαγική.
Τὴ χρυσῇ σας, ἄχ, πῶς ζηλεύω μοῖρα
καὶ τὴν πρωτόχυτῇ σας τὴν ὀρμή.

Καί μοῦ λέει νὰ σᾶς ἀκολουθήσω,
καί μοῦ λέει στερνὰ νὰ μείνω ἐδῶ.
Κοιτάζω ἐμπρός, ξανακοιτάζω πίσω
καὶ νιώθω ἐντὸς μου κάποιο δισταγμό.

Μὰ ἐσεῖς καιρὸ δὲ χάνετε σὲ τέτοια
καὶ ξεκινᾶτε ἐπάνω στὰ νερά...
Διψᾷ ἡ ψυχὴ σας, νέοι, τὴν περιπέτεια
σὲ ξένες χῶρες, σ' ἄγνωστα νησιά.

Καὶ σὰν παλιὸς καραβοκύρης, μέσα
ἀπ τὸν καπνὸ τῆς πίπας μου, γροικῶ
τὰ «ἔγια μόλα» σας καὶ τὰ «ἔγια λέσα»
ποὺ σβύνονται σιγὰ μὲς στὸ γιᾶλό.